

Mélyen Tisztelt Professor Ur!

A kérdéses tatai ügy a kisgyűlésen már átment s jelenleg leírás alatt áll. A leírók azonban agyon vannak terhelve s így a felküldés valamennyi késedelmet szenved. A szememet azonban rajta tartom s ha másképen nem megy, akkor kiemeltetem illetőleg kisürgetem. A felküldését napját jelezni fogom Professor Urnak, valamint akkor megírom a számot is.

Az én ügyemben még az nap felmentem László óméltóságához. Röviden meghánytuk-vetettük a dolgot és a következőkben állapotunk meg: a Kereskedelemügyi minisztérium berendel szolgálattételre s a vizsgám másik felének letétele után kinevez segédtitkárnak.

Az ügy azonban szerintem nem fog ilyen simán menni. A kérvényemet László ö.m. magánál tartotta s annak alapján fog a Belügynek átírni. A Belügy egész bizonyosan rossz néven veszi, hogy nem szolgálati uton adtam be a kérvényt s így a vármegye pl.e pillanatban még nem is tud eltávozási szándékomról. Az ügy kétséget kizáróan Sótonyi elé fog kerülni, mivel ő a vármegyei ügyosztály főnöke. Hogy azután ő dönt-e véglegesen, vagy fölötte még más is befolyik a döntésbe, azt nem tudom. László ö.m. azt kérdezte, hogy Sótonyi osztálya melyik államtitkár alá tartozik. Ezt nem tudtam megmondani, de úgy sejtem, hogy Bonczoshoz.

Az egészen bizonyos, hogy simán -ez alatt azt értem, hogy komoly közbelépés nélkül! -nem fog menni a dolog. Így az a tiszteletteljes kéréssem Professor Urhoz, hogy a Kereskedelem-ügy átirása után /:ami remélhetőleg rövidesen megtörténik, vagy máris megtörtént:!/méltóztassék a Belügyben segítségemre lenni, mielőtt még negatív irányban ott véglegesen állást foglaltak volna. Végeredményben nem köthetnek ugysem a belügyi szolgálathoz, ha én onnan el akarok menni.

Itt a vármegyénél, mihelyt fölülről valami konkrét lehetőségét tudok, azonnal sejtetni fogom távozási szándékomat - amit különben még azon melegében bejelentettem Alispán Urnak. S ha a belügy leküldené a kérést ide véleményezésre, itt azt hiszem ellenkezés nélkül keresztül tudnám vinni.

László öm. azt mondta, hogy máris fogjak hozzá a szakvizsgára való készüléshez. Ez azonban nem megy, mert itt az összes előadók közül a mai nappal megkaptam a legnagyobb és legnehezebb beosztást. Még akkor is elég volna megbirkóznom vele, ha nem volna teljesen új. Ezt különben sem a kollégák, sem pedig Alispán Úr nem titkolja. Viszont érdekesnek elég érdekes és valamit lehet benne alkotni, míg ki nem törí az ember újra a nyakát. Tanulni természetesen nem tudok.

A tatai népfőiskoláról szóló cikk nagy ütemben készül s szombaton viszem magammal. Benne pótolom ki mindazt, ami a Csiky-féle cikkből kimaradt. A kész cikket hétfőn majd beviszi személyesen a feleségem az Intézetbe.

Mély tisztelettel hálás
tanítványa

Komárom. 1942. március 19.